

ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΑΤΓΟΥΝΤ

Η

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ

ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Σ Ε Κ Ο Μ Ι Κ Σ

ΣΧΕΔΙΟ & ΔΙΑΣΚΕΥΗ: ΠΕΝΕ ΝΟ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η ιστορία της Θεραπεινίδας σε κόμικς**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: **The Handmaid's Tale**
Από τις Εκδόσεις Penguin Random House Canada, 2019
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Margaret Atwood
ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Renée Nault, Margaret Atwood
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λητώ Ανδρέου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Τσίρης
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Renée Nault
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© O. W. Toad, Ltd., 2019
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2023

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2023

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-4925-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.	PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
<i>Από το 1979</i>	<i>Publishers since 1979</i>
Έδρα:	Head Office:
Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800	Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΑΤΓΟΥΝΤ

Η
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Σ Ε Κ Ο Μ Ι Κ Σ

|
ΝΥΧΤΑ

Το Κόκκινο Κέντρο.

Κοιμόμασταν στο άλλοτε γυμναστήριο.

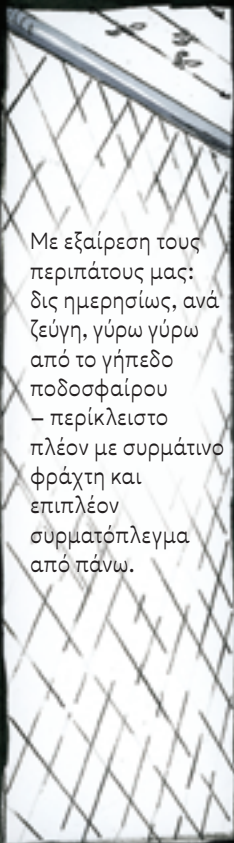
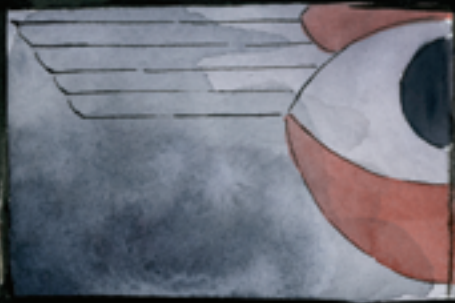
Οι Θείες περιπολούσαν.

Από τις δερμάτινες ζώνες τους κρέμονταν ηλεκτρικές
βουκέντρες περασμένες σε θηλιές. Δεν είχαν όπλα.
Ούτε σε εκείνες δεν τα εμπιστεύονταν.

Τα όπλα ήταν για τους φρουρούς, ειδικά διαλεγμένα από τους Αγγέλους. Στους φρουρούς δεν επιτρεπόταν να μπουν μέσα και σε εμάς να βγούμε έξω.

Με εξαίρεση τους περιπάτους μας: δις ημερησίως, ανά ζεύγη, γύρω γύρω από το γήπεδο ποδοσφαίρου – περικλειστο πλέον με συρμάτινο φράχτη και επιπλέον συρματοπλέγμα από πάνω.

Οι Άγγελοι στέκονταν απ' έξω, με τις πλάτες τους γυρισμένες.

Μάθαμε να ψιθυρίζουμε σχεδόν χωρίς ήχο.

Στο μισοσκόταδο, όταν δεν έβλεπαν οι Θείες, τεντώναμε
τα χέρια στο κενό και αγγίζαμε η μία το χέρι της άλλης.

Μάθαμε να διαβάζουμε τα χείλη, με τα κεφάλια μας καρφωμένα στο μαξιλάρι,
γερμένα στο πλάι, να παρακολουθούμε η μία το στόμα της άλλης.
Κι έτσι ανταλλάσσαμε ονόματα, από κλίνη σε κλίνη:

Τζανίν

Ντολόρες

Μόιρα

Τζου

||
ΨΩΝΙΑ

Η Οικία του Κυβερνήτη

Το όνομά μου είναι πλέον Τουφρέντ και ζω εδώ.

Μια καρέκλα,

ένα τραπέζι,

ένα πορτατίφ.

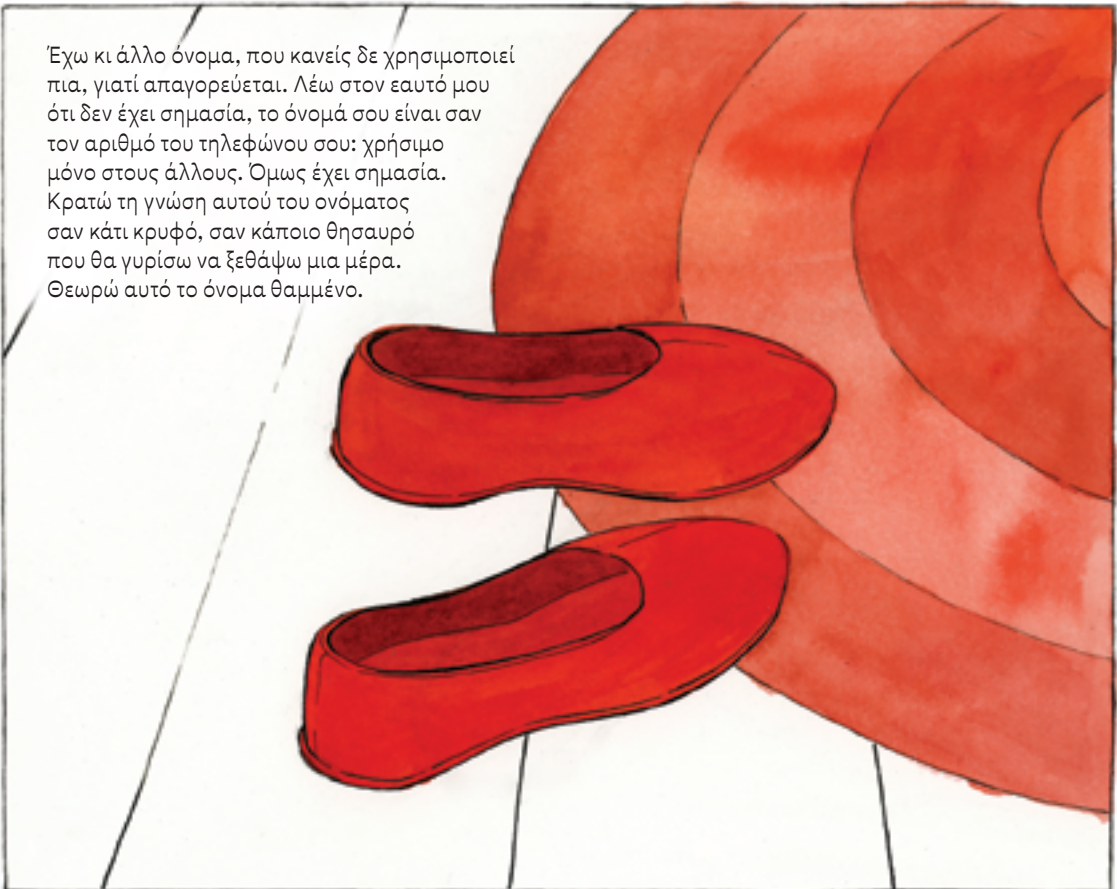
Πάνω, στο λευκό ταβάνι, ένα ανάγλυφο στολίδι σε σχήμα στεφανιού, με ένα κενό στο κέντρο, μπαλωμένο με γύψο, σαν πρόσωπο που του έχουν βγάλει το μάτι. Πρέπει κάποτε να κρεμόταν ένας πολυέλαιος εδώ. Έχουν αφαιρέσει οτιδήποτε από το οποίο θα μπορούσες να κρεμαστείς.

Η πόρτα του δωματίου –όχι του δωματίου μου, αρνούμαι να πω μου– είναι ξεκλειδωτή. Για την ακρίβεια, δεν κλείνει καν καλά.

Υπάρχει ένα χαλάκι στο πάτωμα, καμωμένο από πλεγμένα κουρέλια. Αυτή την αισθητική προτιμούν: λαϊκή τέχνη, αρχαϊκή, φτιαγμένη από γυναίκες στον ελεύθερό τους χρόνο, από πράγματα που δεν έχουν πλέον χρήση.

Επιστροφή στις παραδοσιακές αξίες. Προσέχουμε για να έχουμε. Εγώ προσέχω. Αλλά έχω;

Έχω κι άλλο όνομα, που κανείς δε χρησιμοποιεί πια, γιατί απαγορεύεται. Λέω στον εαυτό μου ότι δεν έχει σημασία, το όνομά σου είναι σαν τον αριθμό του τηλεφώνου σου: χρήσιμο μόνο στους άλλους. Όμως έχει σημασία. Κρατώ τη γνώση αυτού του ονόματος σαν κάτι κρυφό, σαν κάποιο θησαυρό που θα γυρίσω να ξεθάψω μια μέρα. Θεωρώ αυτό το όνομα θαμμένο.

Έχουν άραγε όλες οι Θεραπεινίδες τον ίδιο πίνακα, την ίδια καρέκλα, τις ίδιες λευκές κουρτίνες; Κρατική παροχή;

Δείτε το σαν να είστε στον στρατό, είτε η Θεία Λίντια.

Ξέρω γιατί δεν έχει τζάμι η κορνίζα με τις μπλε ίριδες, ή γιατί το παράθυρο ανοίγει μόνο λίγο και το τζάμι του είναι άθραυστο.

Δε φοβούνται μην το σκάσουμε. Δε θα φτάναμε και μακριά. Τις άλλες αποδράσεις φοβούνται, εκείνες που μπορείς να ανοίξεις στο σώμα σου με κάτι κοφτερό.

Όμως μια καρέκλα, ήλιος, λουλούδια: δεν τα λες και λίγα. Είμαι ζωντανή, ζω, αναπνέω.

Το μέρος αυτό δεν είναι φυλακή αλλά προνόμιο.

Ότι φορούν οι Θεραπαινίδες είναι
κόκκινο: το χρώμα του αίματος,
που μας καθορίζει.

Και οι φτερούγες
είναι επιβεβλημένες.
Μας εμποδίζουν
να βλέπουμε, αλλά
και να μας βλέπουν.

Ποτέ δε μου πήγαινε
το κόκκινο, δεν είναι
το χρώμα μου.

Ότι φορούν οι Θεραπεινίδες είναι
κόκκινο: το χρώμα του αίματος, που
μας καθορίζει.

Σ ΤΟ ΔΥΣΤΟΠΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ που περιγράφει η Μάργκαρετ Άτγουντ, περιβαλλοντικές καταστροφές και φθίνοντα ποσοστά γεννήσεων έχουν οδηγήσει στον Δεύτερο Αμερικανικό Εμφύλιο Πόλεμο. Το αποτέλεσμα είναι η ανάδυση της Δημοκρατίας της Γαλαάδ, ενός ολοκληρωτικού καθεστώτος που επιβάλλει αυστηρούς κοινωνικούς ρόλους και υποδουλώνει τις λίγες γυναίκες που είναι ικανές για αναπαραγωγή. Η Τουφρέντ είναι μία από αυτές, η Θεραπεινίδα που προορίζεται να γεννήσει παιδιά για λογαριασμό ενός από τους αξιωματούχους της Γαλαάδ. Έχοντας χάσει τον σύζυγο, το παιδί, την ελευθερία της, αλλά και το ίδιο της το όνομα, η Τουφρέντ γαντζώνεται από τις αναμνήσεις της και τη θέλησή της για να επιβιώσει.

Προκλητικό, αναπάντεχο, προφητικό, το μυθιστόρημα *Η ιστορία της Θεραπεινίδας* είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Η υπέροχη διασκευή αυτού του σύγχρονου κλασικού έργου σε γκράφικ νόβελ διά χειρός της καλλιτέχνιδας Ρενέ Νο αναδεικνύει με μοναδική ζωντάνια την τρομακτική πραγματικότητα της Γαλαάδ.

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
p s y c h o g i o s . g r

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 26891